

fröken underbar

innan. under. efter.

texterna till "innan. under. efter"
samtliga skrivna av sandra vilppala

himlen och golvet och det
text/musik: sandra vilppala
fröken underbar

jag är fattig utan dig
urholkat pank och dessvärre
mindre än jag trodde
när du fattas
du är som en cirkus under min hud
du blir min död

när vi ramlar och tror att golvet är himlen
och himlen faktiskt har ramlat och ligger på vårt golv
hur tar vi oss ner härifrån
när vi skakat hela världen med kroppar som skramlar
och när världen har skramlat som feber
då står vi still
hur tar vi oss upp härifrån

jag är fucked up utan dig
helt förlorad
varje känsla är för stor
och skärande plågsam
säg nåt om kärleken säg hur det ska va
jag går i kras

när vi ramlar...

du sa: jag har inte kommit till sans
och jag kan inte glömma att du är hans
jag är så rädd hela tiden i magen
att jag dör hundra gånger om dagen

när vi ramlar och tror att golvet är himlen
och himlen faktiskt har ramlat och ligger på vårt golv
hur tar vi oss ner härifrån
när vi skakat hela världen med kroppar som skramlar
och när världen har skramlat som feber
då står vi still
hur tar vi oss upp härifrån

du är längre bort än fram och tillbaka till new york
& jag saknar dig
text/musik: sandra vilppala
fröken underbar

du viskar kärlek genom telefonen
innan hade jag ingenting
du viskar kärlek in i mitt huvud
ge mig allt som du har
ge mig tusen strålande solar
och ditt hjärtas demoner
ge mig allt du har kvar

du är längre bort än fram och tillbaka till new york och jag saknar dig
saknad gräver hål i trottoaren där jag går och saknar dig
du är längre bort än fram och tillbaka till new york och jag saknar dig
saknaden är ett monster som bor i mig och som saknar dig

du fattas mig viskar rösten långt långt bort
jag ville dela new york med dig
jag ser dig överallt men du är ingenstans
men jag vet var du finns
du är humlan som vibrerar i mig
som älskande i krig
allt är förgängligt men du är för evigt
ge mig allt du har kvar

du är längre bort än fram och tillbaka till new york och jag saknar dig
saknad gräver hål i trottoaren där jag går och saknar dig
du är längre bort än fram och tillbaka till new york och jag saknar dig
saknaden är ett monster som bor i mig och som saknar dig

bjurholmsplan två
text/musik: sandra vilppala
fröken underbar

kaos är visst granne med gud och gudinnan
kaos är även granne med mig
och jag har glömt vem som bodde där innan
men jag tror det var jag som bodde där med dig

mitt liv fick plats i en tård gammal väska
som frihet i sin klaraste form
en jakt efter ro och någon att älska
där sökandet ständigt börjar om

men allt som fanns av frihet att få
fanns i en etta med kokvrå
på bjurholmsplan
på bjurholmsplan två

som en suck ur en förtappads värkande bröst
revs tornet av slarviga löften ner
det är min plikt och mitt ansvar att höja min röst
men det jag lovade då det lovas aldrig mer

som en galen plöjde jag västerbron till grus
jag gick vansinnigt vilse i vita bergen
och med ett fyllos envist maniska rus
grävde jag djupt ända intill mörgen

men allt som fanns av frihet att få
fanns i en etta med kokvrå
på bjurholmsplan
på bjurholmsplan två

vänd dig inte om
text/musik: sandra vilppala
fröken underbar

halva du är halva mig
men jag kände aldrig dig
en sjuk själ med hjärtat så slitet
en människa på vandring i utkanten av livet
inga tårar fälls för din skull
nåt gick i kras var gång du föll

en del av dig är fast i mig
men jag kände aldrig dig
vad du än gör nu
vänd dig inte om

vänd dig inte om
lämna smärtan med din sorgsna ensamhet
vänd dig aldrig om
hjärtat viskar ömt om ro och fridfullhet
för om du vänder dig om
vad finns då kvar
vad finns kvar av dig

halva du är kvarglömd här
i gamla rester som jag är
minnen tömda i flaskorna av skam
tunga skor på vandring orkar sällan ända fram
din skuld den lever kvar
i den grå askan av en far

en del av mig är fast i dig
men du kände aldrig mig
vad du än gör nu
vänd dig inte om

vänd dig inte om
lämna smärtan med din sorgsna ensamhet
vänd dig aldrig om
hjärtat viskar ömt om ro och fridfullhet
för om du vänder dig om
vad finns då kvar
vad finns kvar av dig

ett smultron på min tunga
text/musik: sandra vilppala
fröken underbar

du är tillbaka med ångerfyllt bröst
liten i ditt sätt, blottad intill mårgen
i ny kostym och bedjande röst
det som somnat hos dig har jag väckt igen

du är tillbaka med mössan i din hand
hungrig efter huden som doftar, min
saknaden är för stor ibland
din lever glupskare nu än nånsin

men jag kan inte älska mer nu
att älska gör för ont
kärlek är ingenting för mig
den går bara sönder

alla dagar som gått sen vår sista kyss
har suddat ut minnet av din smak
men när värken strålar med det våta i dina ögon som nyss
då finns du i min mun igen
ett smultron på min tunga

du är tillbaka med färg på dina kinder
med önskan om att flytta in där kärleken bor
men kärleken har fått förhinder
jag har städat bort dig ur mina rum och tror

att jag kan inte älska mer nu
att älska gör för ont
kärlek är ingenting för mig
den går bara sönder

alla dagar som gått sen vår sista kyss
har suddat ut minnet av din smak
men när värken strålar med det våta i dina ögon som nyss
då finns du i min mun igen
ett smultron på min tunga

den ultimata kärlekssången
text/musik: sandra vilppala
fröken underbar

du är så vacker i din ensamma trasighet
jag är som du
vacker i min ärrade ensamhet
vi är lika du & jag
vi har ont i våra sargade sår
jag vill fylla dina hål
och kanske älska dig
om jag får

om jag ska bära dig måste också du bära mig
vi kan släpa på varann när allt annat är för tungt
om du vill vara nära mig måste jag få komma nära dig
vi kan krypa under varandras skinn
hela vägen in

du är så vacker i din vilsna självklarhet
jag är som du
vacker i min klarsynta vilshenhet
jag har glömt hur det går till
att leva utan oss
mitt hjärta sitter löst
du måste vårda det
när det slits loss

om jag ska bära dig måste också du bära mig
vi kan släpa på varann när allt annat är för tungt
om du vill vara nära mig måste jag få komma nära dig
vi kan krypa under varandras skinn
hela vägen in

det blir sällan som man tänkt sig
text/musik: sandra vilppala
fröken underbar

vad gör man med en trasig själ
man lagar den
annars så trillar allt det vackra ut

vad gör man med en klump i halsen
inte svälja den
för klumpen växer sig stor i magen

som blodet som strömmade upp i ett par bleka kinder
droppar av rött på mina läppar
sökte hemlisar i flaskan som nu är tom
jag började dagen som mig själv och jag slutade lite sämre
jag är visst inte bättre än såhär
det blir sällan som man tänkt sig
men ganska bra ändå
det blir sällan som man tänkt sig
men ganska bra ändå

vad gör man med en tappad skruv
man hittar den
annars så trillar allt du är isär

vad gör man med all oro i kroppen
man stillar den
för ur den kommer aldrig något gott

som blodet som strömmade upp i ett par bleka kinder
droppar av rött på mina läppar
sökte hemlisar i flaskan som nu är tom
jag började dagen som mig själv och jag slutade lite sämre
jag är visst inte bättre än såhär
det blir sällan som man tänkt sig
men ganska bra ändå
det blir sällan som man tänkt sig
men ganska bra ändå

med stjärnor i knähöjd
text/musik: sandra vilppala
fröken underbar

här finns en som längtar ut
samlar is i magen
de kommer göra ont
de nya andetagen

det bor en sorg i mig
en trofast gammal vän
det bor en vän i dig
som sörjer än

med stjärnor i knähöjd
spräcker jag regnmoln med tån
med näven i linda
spelar jag trasig trombon
och med hålet i hjärtat drar luften mig framåt
häriifrån

jag har haft hunger nu
nästan ett helt liv
den har tuggat på min själ
som tidsfördriv

vem har makten här
över oss som sliter
vem är större än stor
när ångesten biter

med stjärnor i knähöjd
spräcker jag regnmoln med tån
med näven i linda
spelar jag trasig trombon
och med hålet i hjärtat drar luften mig framåt
häriifrån

hålla höjd
text/musik: sandra vilppala
fröken underbar

när jag ramlat hela vägen ner
kan jag inte ramla mycket mer
jag är rädd för att misslyckas
och jag är rädd för att lyckas

varför ligger jag här begravnen
det är inte jag i kistan med döden
jag är rädd för att inte bli kär
och jag är rädd för kärleken

lämna mig inte på jorden när den brinner upp
jag har en fot nära hjärtat som vill krossa mig
lämna mig inte på jorden när den exploderar
jag har skrikit mig galen för er skull
lämna mig inte på jorden när den förintas
vi får aldrig ge upp
vi måste hålla höjd

när jag glömt var jag kommer ifrån
kan jag inte heller minnas alla hål
jag är rädd för att gå vilse
och jag är rädd för att hitta hem

jag glömmer bort mig själv en stund
jag ger mig många mellanrum
jag är rädd för att förlora förståndet
och jag är rädd för att stirra in i mig

lämna mig inte på jorden när den brinner upp
jag har en fot nära hjärtat som vill krossa mig
lämna mig inte på jorden när den exploderar
jag har skrikit mig galen för er skull
lämna mig inte på jorden när den förintas
vi får aldrig ge upp
vi måste hålla höjd